

Zn. SPR-7052/09-24

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-7052/09-18, ze dne 17. března 2010, kterým byla účastníku řízení, obci Vážany nad Litavou, se sídlem Vážany nad Litavou 125, 684 01 Slavkov u Brna, IČ: 00368725, jako správci osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů, tedy povinnosti zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) uvedeného zákona, tedy za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů spočívajícího v tom, že na webové stránce www.vazanynadlitavou.cz, v rubrice „Seznam domů“ uveřejnil fotografie čelní strany domů obce Vážany nad Litavou s čísly popisnými a 261 příjmeními jejich majitelů nebo obyvatel, a to bez souhlasu subjektů údajů anebo toho, aby se jednalo o zpracování podléhající některé z výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona o ochraně osobních údajů, v souladu s § 45 odst. 3 uvedeného zákona uložena pokuta ve výši 15.000 Kč a dále uloženo paušální částkou nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč, **se zrušuje a řízení se zastavuje.**

Odůvodnění

Správní řízení s účastníkem řízení, obcí Vážany nad Litavou, se sídlem Vážany nad Litavou 125, 684 01 Slavkov u Brna, IČ: 00368725 (dále jen „účastník řízení“), bylo iniciováno podnětem stěžovatele, který směřoval na Okresní státní zastupitelství ve Vyškově. Ministerstvo vnitra České republiky a zmíněné okresní zastupitelství následně předalo Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) podnět s podezřením na to, že se účastník řízení dopustil porušení zákona o ochraně osobních údajů tím, že na webové stránce www.vazanynadlitavou.cz uveřejnil příjmení obyvatel domů a fotografie čelních fasád jejich domů.

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že na shora uvedené webové stránce zveřejnil mapu obce, kde bylo možné nalézt fotografie domů s čísly popisnými a příjmeními jejich obyvatel, čímž mělo dojít k porušení povinnosti uložené mu jakožto správci osobních údajů § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů, bylo zahájeno oznámením správního orgánu I. stupně o zahájení správního řízení zn. SPR-7052/09-10 ze dne 8. února 2010, doručeným účastníku řízení dne 10. února 2010.

K podkladům pro rozhodnutí ve věci se účastník vyjádřil ve svém podání ze dne 15. února 2010. V jeho rámci mimo jiné uvedl, že na myšlenku vytvoření interaktivní mapy obce Vážany nad Litavou přivedla autory žádost záchranné zdravotnické služby o poskytnutí mapy obce s uvedením čísel popisných, aby se záchranná služba mohla rychleji orientovat v obci a mohla tak včas poskytnout pomoc. Mapa byla později doplněna fotografiemi domů s obecným příjmením zde bydlících osob, aby se i noví občané obce mohli lépe v obci orientovat a starousedlíci věděli, že nějaký dům má již nového obyvatele, příp. se mohli „projít“ svojí rodnou obcí a podívat se, jak se obec změnila. Dále uvedl, že mapa a seznam měly velice kladný ohlas u široké veřejnosti, že uvedené údaje v mapě a seznamu jsou pouze takové, jaké jsou v povědomí občanů bez ohledu na to, zda jsou obyvatelé zapsáni na katastru nemovitostí jako vlastníci domu, anebo zda mají zapsané trvalé bydliště v uvedeném domě či to jsou jen „chalupáři“, a že ve většině případů se však údaje pravděpodobně shodují s údaji v katastru nemovitostí (výjimky jsou dle účastníka řízení jen ojedinělé). Účastník řízení také argumentoval tím, že je v obci 90 % domů upravených, a že i obyvatelé některých větších domů (dle průčelí) jsou nezaměstnaní, pobírají sociální podporu, což je všeobecně známo, a že i takovíto lidé vlastní osobní automobil (jehož vlastnictví nemůže dle účastníka řízení v dnešní době vypovídat o majetkových poměrech obyvatel domu), a že jen u několika fotografií byla vyfocena část automobilu a jen asi u tří případů byla částečně čitelná poznávací značka. Osoby pohybující se na fotografiích s focením a umístěním na webové stránky souhlasily, což je možné dle účastníka řízení doložit svědeckou výpovědí. V rámci svého podání navrhl účastník řízení s odkazem na uvedené skutečnosti řízení zastavit.

Následně, dne 17. března 2010, vydal správní orgán I. stupně ve věci rozhodnutí zn. SPR-7052/09-18, jímž byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle § 45 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění tohoto rozhodnutí k věci uvedl, že ze spisového materiálu a podkladů, které jsou jeho součástí, je zřejmé, že účastník řízení v souvislosti se zpracováním osobních údajů jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů, zveřejnil na webové doméně www.vazanyнадlitavou.cz v rubrice „Seznam domů“ 261 fotografií domů obce Vážany nad Litavou s čísly popisnými a osobní údaje majitelů nebo obyvatel domů, a to bez jejich souhlasu. V seznamu domů s čísly popisnými jsou ke každému domu přiřazeny osobní údaje subjektů údajů v rozsahu příjmení jeho majitelů nebo obyvatel v množném čísle, což jsou dle správního orgánu I. stupně nepochybně informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, na základě kterých lze subjekt údajů identifikovat přinejmenším např. obyvateli obce Vážany nad Litavou. V této

souvislosti správní orgán I. stupně učinil závěr, že se tedy jedná o osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů podléhající režimu tohoto zákona.

Ve vztahu k vyjádření účastníka řízení pak správní orgán I. stupně poznamenal, že samotné fotografie domů, případně před nimi stojící automobily, nejsou osobními údaji ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů; pokud však jsou tyto fotografie doplněny o adresu, lze již na jejím základě majitele domu nepřímo identifikovat, a to např. prostřednictvím informací z katastru nemovitostí. Osobním údajem je přitom dle správního orgánu I. stupně každá informace týkající se identifikované nebo identifikovatelné osoby, tedy i informace o vlastnictví domu a jeho podobě. Pokud jsou k fotografiím přiřazena jména obyvatel domů, byť v množném čísle, lze dle správního orgánu I. stupně fakticky všechny tyto osoby identifikovat, a to např. přímým kontaktem s nimi (v této souvislosti správní orgán I. stupně odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, dle něhož je jedním ze znaků osobního údaje možnost kontaktovat fyzickou osobu - rozsudek č.j. 9 As 34/200868; www.nssoud.cz).

Dále správní orgán I. stupně uvedl, že s ohledem na rozsah zveřejněných osobních údajů nelze na tento případ aplikovat výjimku podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů, jelikož v daném případě uvedení příjmení obyvatel, i když pouze v množném čísle, již představuje zásah do soukromého života subjektu údajů. V tomto směru pak správní orgán I. stupně uzavírá s tím, že i přestože je v některých případech informace o jménu a příjmení ve spojení s adresou veřejně dostupná (např. v katastru nemovitostí), je ochrana soukromí zajištěna mimo jiné tím, že tyto údaje nejsou přímo spojeny právě s fotografií domu. Pokud toto spojení účastník řízení provedl, nelze již uvažovat o možnosti zpracování těchto údajů bez souhlasu subjektu údajů na základě § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů.

Správní orgán I. stupně rovněž konstatoval, že pokud budou na webových stránkách zveřejněny samotné fotografie s jejich adresou, bylo by možné takové zpracování provádět bez souhlasu subjektů údajů, neboť právě nutnost aktivně dohledat případného majitele domu z veřejně přístupného seznamu (katastru nemovitostí) snižuje míru zásahu do soukromí ve smyslu § 5 odst. 2 písm. d), věty druhé, zákona o ochraně osobních údajů.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal účastník řízení v řádné zákonné lhůtě rozklad ze dne 29. března 2010, v jehož rámci navrhl předmětné rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

Na podporu svého návrhu účastník řízení uvedl, že není správcem osobních údajů, že povinnost podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů se vztahuje na zpracovávání osobních údajů, to jest takových údajů, na základě kterých byla kterákoliv osoba (subjekt údajů) identifikována nebo by mohla být identifikována, což není dle účastníka řízení tento případ. Zveřejnění údajů v rozsahu adresa, fotografie domu a obecné příjmení dle jeho názoru nedosahuje intenzity osobního údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Dále nelze dle názoru účastníka řízení jednoznačně konstatovat, že bylo zveřejněno 261 příjmení majitelů nebo obyvatel domů bez jejich souhlasu, jelikož může být doloženo svědeckou výpovědí, že někteří občané byli informováni, za jakým účelem jsou pořizovány

fotografie domů a k jakému účelu budou sloužit a s tímto vyjádřili ústní souhlas, a že souhlas některých občanů byl i prezentován v anketě uveřejněné ve zdejších okresních novinách. K předmětu správního řízení účastník řízení dále uvedl, že řízení bylo zahájeno na základě zveřejnění mapy obce s fotografiemi domů, avšak napadené rozhodnutí se týká příjmení majitelů nebo obyvatel domů.

Dále účastník řízení uvedl, že dle jeho mínění minimum údajů pro identifikaci osoby upravuje správní řád v § 18 – pokud některý z těchto údajů chybí, nelze již hovořit o zpracování osobních údajů, a že v daném případě tedy nedošlo ke zpracování ani jednoho údaje vztahujícího se ke konkrétní fyzické osobě. Argumentaci, že identifikace osob je možná alespoň ze strany obyvatel obce Vážany nad Litavou označil účastník řízení za nedostačující. Dále uvedl, že z vyjádření ÚOOÚ k problémům z praxe č. 1/2001 „K pojmu osobní údaj“ lze dovodit, že určitelnost subjektu údajů souvisí s přiměřeností času, úsilí a materiálních prostředků, a že osobní údaj se nemusí vždy vztahovat k jedné osobě - pouze za předpokladu, že budou jednotlivé osoby rozlišeny, lze údaj vztahující se k více osobám považovat za osobní údaj, k čemuž účastník řízení dodal, že v mapě a ani seznamu nebylo rozlišení jednotlivých osob uskutečněno. Ve vztahu k otázce zveřejnění SPZ v rámci účastníkem řízení zpřístupněných fotografií, pak účastník řízení uvedl, že seznam vlastníků registrovaných vozidel není v žádném případě veřejně přístupný, a tedy nelze pouze na základě státní poznávací značky identifikovat majitele vozidla.

Konečně pak účastník řízení argumentoval nesrovnalostmi v rámci odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které je dle jeho názoru vnitřně rozporné a současně odporuje již zmíněnému vyjádření ÚOOÚ k problémům z praxe č. 1/2001 „K pojmu osobní údaj“. Závěrem účastník řízení uvedl, že porušení zákona o ochraně osobních údajů spatřuje správní orgán I. stupně v možnosti identifikace konkrétní osoby na základě znalosti této osoby jinou osobou, avšak v celém zveřejněném seznamu konkrétní osoba zveřejněna nebyla. Prokazování zpracování osobních údajů touto možností identifikace považuje účastník řízení za vyloučené. Zpracování osobních údajů tak nebylo dle jeho názoru prokázáno.

Na základě podaného rozkladu přezkoumal odvolací orgán celou věc ze stránky jak procesně, tak hmotně právní a došel k následujícím závěrům.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že v daném případě došlo ke zveřejnění 261 příjmení (v množném čísle) obyvatel domů bydlících v obci Vážany nad Litavou, k nimž bylo přiřazeno číslo popisné příslušného domu a fotografie čelní strany domu.

Odvolací orgán po posouzení všech podkladů konstatuje, že závěry správního orgánu I. stupně nepovažuje za správné. V prvé řadě uvádí, že v případě majitelů domů je možné jejich plná jména a příjmení dohledat v katastru nemovitostí (na webové stránce <http://nahliznidokn.cuzk.cz/>). Tyto údaje jsou pak, společně i s údajem o tom, že dané osoby jsou vlastníky předmětné nemovitosti, oprávněně zveřejněnými údaji subjektů údajů ve smyslu § 4 písm. l) zákona o ochraně osobních údajů.

Odvolací orgán nicméně bere v potaz fakt, že správní orgán I. stupně vychází ve svém rozhodnutí ze závěru, že teprve uveřejnění spojení údajů v rozsahu příjmení (v množném čísle), číslo popisné domu a fotografie domu je zpracováním osobních

údajů, resp. tyto údaje v úhrnu představují osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, pro které nelze v tomto případě nalézt právními předpisy uznaný důvod – „právní titul“, a jímž se účastník řízení dopustil porušení § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Správní orgán I. stupně dále vycházel z (správného) předpokladu, že uvedená příjmení nemusí být ve všech případech příjmeními vlastníků nemovitostí, nýbrž se může jednat i o příjmení nájemníků, příbuzných apod., jejichž osobní údaje v katastru nemovitostí nefigurují.

V této souvislosti je dle odvolacího orgánu třeba poznamenat, že obecně zveřejnění příjmení v množném čísle, a to ani ve spojení s konkrétní adresou, samo o sobě nevypovídá nic o tom, zda má konkrétní dům jednoho obyvatele, anebo obyvatelů více, zda v domě bydlí manželé, či pouze pozůstalý z manželů, zda má rodina nějaké děti a tyto zde bydlí společně se svými rodiči atp. K tomuto odvolací orgán dodává, že přesné údaje v tomto směru jsou známy jen obyvatelům dané obce, anebo osobám, které jsou s obyvatelem domu v přímém kontaktu apod. Samotné zveřejnění příjmení účastníkem řízení, a to ani ve spojení s adresou domu a jeho fotografií, nepovažuje odvolací orgán za skutečnost, která by osobám, které doposavad informací o konkrétních fyzických osobách bydlících v daném domě, tj. jejich rodinných poměrech a jejich konkrétní identitě (jméno, příjmení, věk, příp. trvalé bydliště) neznaly, znalost tohoto nějak zprostředkovala – umožnila je identifikovat.

Konkrétní identitu osob nemůže obecný příjemce zveřejněných informací (tj. ten, kdo předem nedisponuje znalostí dalších konkrétních faktů o obyvatelích domu, jejich rodinných poměrech atp.) zjistit ani spojením tohoto údaje s údaji uvedenými v katastru nemovitostí, a to mimo jiné i proto, že ani skutečnost, jež vypovídá o tom, kdo je vlastníkem konkrétní nemovitosti, nemusí vypovídat o tom, zda daná osoba v nemovitosti skutečně bydlí, anebo nebydlí (např. údaj Jeřábkovi - dům v SJM manželů, kteří žijí v domě se svými dětmi, dům v SJM manželů, kteří spolu nežijí a obývá ho jen jeden z nich, dům ve výlučném vlastnictví jednoho z manželů, aniž by spolu žili atp.). V případě, že se příjmení v množném čísle zveřejněné účastníkem řízení nebude shodovat s údaji v katastru nemovitostí, jedná se ve vztahu k osobě neznalé dalších skutečností pouze o údaj o tom, že v daném domě bydlí (také) někdo jiný, nežli osoba jej vlastnící.

S ohledem na uvedené odvolací orgán konstatuje, že zveřejnění příjmení v množném čísle, a to ani ve spojení s údajem o adrese a fotografií čelní strany domu, nedosahuje takové intenzity zásahu do soukromí konkrétních osob – obyvatel či vlastníků domů, odůvodňující aplikaci zákona o ochraně osobních údajů jakožto prostředku veřejnoprávní ochrany (státního zásahu), resp. nevylučuje aplikaci § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů jakožto právního titulu pro předmětné zpracování osobních údajů.

Odvolací orgán má však za vhodné zdůraznit, že právě uvedené neznamena, že by uvedené informace nebyly osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, účastníkem řízení učiněné dispozice s nimi zpracováním osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů a účastník řízení správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zmíněného zákona pro dané zpracování osobních údajů. Odvolací orgán naopak v souladu s definicí osobního údaje a aplikační praxí ÚOOÚ konstatuje, že kategorie určitelnosti osob není absolutní, což znamená, že určitá informace může mít povahu osobního údaje pouze

ve vztahu k určité skupině osob, a přesto neztrácí povahu osobního údaje. V daném případě pak mají zveřejněné údaje povahu osobních údajů z toho důvodu, že nepochybně existuje skupina osob, které znají či mohou získat další fakta a údaje (rodinné poměry osob v domě bydlících a jejich konkrétní identitu) a spojením těchto informací dojit k identifikaci subjektu údajů, tj. konkrétní fyzické osoby. Z hlediska této skupiny osob se tak jedná o informace týkající se určitelné osoby, tedy o osobní údaje.

Ve vztahu k právě uvedenému pak odvolací orgán dodává, že z hlediska aplikace zákona o ochraně osobních údajů je zásadní skutečností, která se odvíjí zejména od míry předchozí znalosti určitých informací, kdy až na základě jejich sepnutí se zveřejněnými údaji dochází ke konkrétní identifikaci subjektu údajů, míra zásahu do soukromí subjektu údajů, resp. v případě nezákonného, anebo protiprávního jednání pachatele, závažnost jeho provinění – společenská škodlivost jeho činu. V relaci k uvedenému pak platí, že čím větší míra znalosti či získání dalších fakt je u příjemce zveřejněné informace zapotřebí pro možnost identifikovat subjekt údajů, tím menší je zásah do soukromí subjektu údajů a tím menší je současně i závažnost jednání pachatele a společenská škodlivost jeho činu, jestliže se jedná o jednání protiprávní. Ve vztahu k tomuto případu pak odvolací orgán uvádí, že jelikož zde nebylo možné bez konkrétní znalosti dalších informací, vedle těch, které byly účastníkem řízení zveřejněny, a které lze získat z běžně dostupných veřejných zdrojů, určit žádný ze subjektu údajů, nelze konstatovat, že by jednáním účastníka řízení došlo k zásahu do soukromí konkrétních fyzických osob.

K tomuto odvolací orgán poznamenává, že by se jednalo o odlišnou situaci, kdyby v rámci souboru zveřejněných informací byly uvedeny i takové skutečnosti - údaje, které by (buď přímo anebo ve spojení s jinými, dostupnými zdroji) vedly k jednoznačné identifikaci jednotlivých osob, a zejména pak údaje, které by byly pro příjemce svou povahou nové.

V návaznosti na uvedené pak odvolací orgán dodává, že v daném případě, s ohledem na jeho povahu, bylo zpracování osobních údajů prováděno na základě právními předpisy uznaného důvodu – právního titulu podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů. Konkrétně pak ve vztahu k obecnému příjemci v případě majitelů domů (zapsaných v katastru nemovitostí) nepřesahoval zveřejněný rozsah informací rámec oprávněně zveřejněných údajů a v ostatních případech (nájemníci apod.) nebylo vůbec možné hovořit o identifikaci konkrétních fyzických osob.

Odvolací orgán považuje v této souvislosti za vhodné poznamenat, že osobním údajem je rovněž informace o tom, že nějaká (určená či určitelná) osoba něco vlastní či vlastnila, anebo že se někdy někde pohybovala atp. V daném případě však platí, že umístění osobního automobilu před domem není obecně možné označit za skutečnost svědčící o majetkových poměrech majitelů či obyvatel tohoto domu, tedy o tom, že automobil patří obyvateli domu (může jít např. o automobil návštěvy, osoby náhodně projíždějící obcí atp.). Uvedené nicméně nevylučuje, že i zde se jedná o osobní údaj, neboť existují osoby, jimž je informace o tom, komu automobil patří, již známa, resp. osoby, které mohou na základě dalších jim již známých či dostupných informací přiřadit tuto informaci ke konkrétnímu subjektu údajů. Současně je třeba poznamenat, že samotné vlastnictví automobilu bez dalšího obecně nevypovídá nic

o majetkových poměrech konkrétní osoby (typicky v případě, kdy má osoba automobil na leasing, anebo tehdy, jestliže majetná osoba záměrně, třeba ze zvyku anebo osobních citových vazeb, jezdí levným či starým automobilem).

Za další z faktorů snižujících intenzitu zásahu do soukromí subjektů údajů prostřednictvím posuzovaného jednání účastníka řízení a současně tak i skutečnost snižující případnou společenskou škodlivost jednání, považuje odvolací orgán to, že v rámci předmětných webových stránek nelze zjistit, kdy k pořízení fotografie došlo, tedy ke kterému časovému okamžiku se zde prezentované informace vztahují. Z uvedeného opět nelze dovozovat, že by účastník řízení nezpracovával osobní údaje. Uvedené pouze konstatuje fakt, že možnost identifikace konkrétních osob je i tímto poněkud snížena.

Obdobně i ve vztahu k vzhledu domu, resp. jeho průčelí a otázce, zda se jedná o údaj o majetkových poměrech osob, které v něm bydlí, odvolací orgán dodává, že v tomto směru je třeba v první řadě rozdělit okruh osob v domech bydlících na dvě základní skupiny, tj. osoby bydlící v daném domě např. na základě nájemního anebo podnájemního vztahu, a osoby bydlící v nemovitosti, kterou vlastní. Ve vztahu k první zmiňované skupině osob je pak třeba říci, že z relace fotografie domu patřící jiné osobě a jejich příjmení nelze na majetkové poměry těchto osob vůbec usuzovat. Ohledně druhé ze zmiňovaných skupin pak platí, že ani v tomto případě není možné bezprostředně usuzovat na jejich majetkové poměry, neboť vnější vzhled domu nevypovídá o jeho skutečné hodnotě a stejně tak bez dalšího nevypovídá ani o majetkových poměrech jeho vlastníka.

Co se týče oprávněnosti zveřejnění SPZ a osob v rámci předmětných fotografií, odvolací orgán konstatuje, že tato otázka není předmětem tohoto řízení, tj. správní orgán I. stupně z uvedených skutečností odpovědnost účastníka řízení za porušení zákona o ochraně osobních údajů nevyvozoval. Obecně je však k této problematice nutno konstatovat, že v případě, kdy by byly podobizny osob či SPZ ve větší míře součástí zveřejněných fotografií, bylo by na místě hledat právní titul pro takové zpracování osobních údajů, přičemž by se zřejmě muselo jednat o souhlas dle ustanovení § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů.

Z procesního hlediska pak odvolací orgán v návaznosti na uvedené dodává, že účastník řízení ve svých podáních, resp. ve svém rozkladu několikrát zmiňuje, že souhlas se zpracováním osobních údajů osob v podobě zveřejnění jejich fotografie, tak souhlas obyvatel domů se zveřejněním čelní strany domu ve spojení s číslem popisným a jejich příjmením v množném čísle, je možné ověřit svědeckými výpověďmi. S odkazem na příslušná ustanovení správního řádu – zejména § 2 a 3 správního řádu – ve spojení s § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů tímto svým prohlášením účastník řízení splnil svou povinnost tvrzení a povinnost důkazní ve vztahu k otázce splnění povinnosti prokázání, že disponuje informovaným souhlasem subjektů údajů po celou dobu zpracování osobních údajů, tj. označil rozhodné skutečnosti a důkazy o nich.

Je sice opětovně na účastníku řízení, aby ve vztahu k jím tvrzené skutečnosti unesl s odkazem na § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů i důkazní břemeno k jejímu prokázání, nicméně s ohledem na to, že účastník řízení uvádí, že je možné danou skutečnost zjistit ze svědeckých výpovědí, je na správním orgánu I. stupně,

aby v rámci výsledků příslušných osob tuto skutečnost potvrdil, anebo vyvrátil. Do této doby nelze s odkazem na § 3 správního řádu tvrdit, že v dané věci byl zjištěn skutkový stav v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, resp. nelze s jistotou tvrdit, že ze strany účastníka řízení došlo ke spáchání příslušného správního deliktu, jenž spočívá v tom, že zveřejnil osobní údaje bez souhlasu dotčených osob. Odvolací orgán nicméně dospěl v této souvislosti k závěru, že s ohledem na jiné skutečnosti vedoucí k zastavení tohoto řízení, není důvodné věc vracet k doplnění dokazování.

Odvolací orgán k dané věci uzavírá s tím, že zveřejnění údajů v uvedeném rozsahu (příjmení – v množném čísle, adresa domu, a k tomu jeho fotografie) obecně, tj. vůči obecnému příjemci, nepřestávají zásah do práv chráněných zákonem o ochraně osobních údajů, a to mimo jiné i proto, že zde bez dalších relevantních informací schází jakýkoli prvek jistoty ohledně toho, kdo v daném domě skutečně bydlí a koho je v jeho rámci skutečně možné např. kontaktovat, resp. není zde jakákoli jistota o tom, ke které konkrétní fyzické osobě se předmětné informace skutečně vztahují. Údaje ve zveřejněném rozsahu ve svém úhrnu pak představují informace týkající se identifikovatelných osob (subjektů údajů) pouze pro osoby znalé místních poměrů, tj. osoby, kterým jsou tyto skutečnosti již nějakým způsobem známy, a kterým jsou známa i další fakta a informace nutné k tomu, aby na základě zveřejněných dat dokázaly konkrétní osobu identifikovat.

Právním titulem pro zpracování osobních údajů, které bylo předmětem tohoto řízení, byl § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů s tím, že ověření pravdivosti tvrzení účastníka řízení ohledně právního titulu podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů je na ÚOOÚ. Rozhodnutí bez takového ověření za současného tvrzení porušení § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů nelze považovat za správné.

K argumentům účastníka řízení uvedeným v rozkladu odvolací orgán na základě již uvedeného shora konstatuje, že zákon o ochraně osobních údajů definuje osobní údaj v § 4 písm. a) s tím, že nevymezuje rozsah informací, které jsou nezbytně nutné k identifikaci konkrétní osoby. S ohledem na uvedené je zřejmé, že rozsah údajů nutný k určitelnosti konkrétní osoby je relativní a závisí zejména na znalosti či možnosti získat další informace na straně příjemce údajů. V této souvislosti je pak zjevné, že rozsah údajů uvedených ve správním řádu, jak na něj odkazuje účastník řízení, tj. jako minimum nutné pro identifikovatelnost subjektu údajů, nelze považovat za podmínku nutnou k aplikaci zákona o ochraně osobních údajů. Z povahy věci je zřejmé, že správní řád uvádí rozsah údajů v míře nezbytné k tomu, aby konkrétní osoba nemohla být zaměněna s osobou jinou, tzn., že se jedná o rozsah údajů, na základě kterého je osoba tzv. absolutně určitelná, tj. může jí na jejich základě určit každý, kdežto § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů ve své definici osobního údaje operuje s určitelností jakožto kategorií relativní.

K argumentaci účastníka řízení přiměřeností času, úsilí a materiálních prostředků ve vztahu k definici osobního údaje, resp. k odkazu na vyjádření ÚOOÚ k problémům z praxe č. 1/2001, odvolací orgán poznamenává, že v tomto směru došlo již v roce 2004 k novele zákona o ochraně osobních údajů, jejímž prostřednictvím byly uvedené kategorie zužující definici osobního údaje vypuštěny – v závislosti na této změně je pak třeba vykládat i zmíněné stanovisko, resp. vyjádření ÚOOÚ.

K namítaným procesním pochybením, tj. tvrzenému rozporu mezi předmětem řízení vymezeným v oznámení o zahájení správního řízení a rozhodnutí ve věci, pak odvolací orgán dodává, že předmětem všech řízení vedených ÚOOÚ je vždy zpracování osobních údajů, a že v oznámení byl blíže vymezen způsob, jakým mělo k porušení zákona o ochraně osobních údajů dojít. V této souvislosti je pak stěžejní, že došlo k zachování skutku, jehož šetření bylo předmětem správního řízení. K tomuto odvolací orgán dodává, že z povahy věci není možné, aby došlo k naprosto stejnému slovnímu vymezení šetřeného jednání v rámci oznámení o zahájení správního řízení a v rámci rozhodnutí ve věci, když v době oznámení o zahájení správního řízení disponuje správní orgán pouze důvodným podezřením na protiprávní jednání, které je třeba až následně prověřit, tzn., správní orgán v takové chvíli zpravidla nemá konkrétní poznatky o daném skutku, kdežto v době rozhodnutí má stav věci zjištěný v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Na základě uvedených skutečností pak odvolací orgán, s ohledem na míru zásahu do soukromí subjektů údajů, které jednání účastníka řízení představuje, jeho společenskou škodlivost a zejména pak na skutečnost, že pro předmětné zpracování osobních údajů lze nalézt právní titul v § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Závěrem nicméně odvolací orgán konstatuje, že obecně je nutno odmítnout praxi, kdy jsou v souvislosti s informováním o činnosti obce prostřednictvím webových stránek, popř. jiného veřejného media, zveřejňovány také informace týkající se konkrétních fyzických osob. Obvykle není možné nalézt jiný právní titul pro takový postup, než je předem udělený, svobodný a informovaný souhlas dotčených osob ve smyslu § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 18. června 2010

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec
předseda